Ч. 236 (14.193). Львів, вівторок 5. листопада 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

Передплата в краю: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
За границею: в Америці 1 долар, фр. ... ції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-43. „ Друкарні: 29-36. — В справі оголошень звертатися до Адміністрації. — Ціна одного примірника 20 сот.

Греко-католицьке архиєпископство на Закарпатті.

З достовірних джерел довідуємося, що Апостольська Столиця небаром утворить нову провінцію нашої українсько-католицької Церкви, а саме на Закарпатті. Архиєпископом буде Преосв. Павло Гойдич ЧСВВ, теперішній греко-католицький адміністратор у Пряшеві. Кандидатура мукачівського єпископа Олександра Стойки перепала за його мадярофільські настрої. Також є певні вістки що на Закарпатті повстане небавком нове наше єпископство з осідком у Густі.

Свято Товариства ремісників „Зоря".

Посвячення поширеної домівки. — Інавгурація відчитового сезону.

У неділю, 3-го ц. м., вполудне відбулося посвячення нової домівки Товариства українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря" у Львові у власній камяниці при вул. Вірменській 2. Управа Т-ва віддавна робила заходи, які щойно тепер увінчались успіхом: звільнилося на першому поверсі, де вже Т-во мало дві кімнати і салю, сусіднє помешкання; його відремонтовано і перейнято до власного вжитку. В той спосіб Т-во „Зоря" має з усіх українських станових організацій чи не найкращу домівку, яка служить як організаційний, освітній та товариський центр українських ремісників!

Акту посвячення нової домівки доконав о. Василів, який теж у щирих словах склав на руки многозаслуженого голови Т-ва, дир. Сидорака, бажання найкращого розвитку Товариства в його новій хаті. З черги голова дир. Сидорак пригадав подію, яка стала для Т-ва „Зоря" товчком заходів здобути собі власний вигідний кут: як то 27 літ тому тодішні москв. посідачі українського „Народнього Дому" викинули відтіль „Зорю" на вулицю! При цій нагоді нинішній провідник організації вшанував память заслужених своїх попередників, передовсім пок. інж. Василя Нагірного. Коротка, висловлена простими й невибагливими зворотами, але ясна, річева, пройнята одночасно любовю творчого діла, промова дир. Сидорака не залишила у численних учасників свята ніяких сумнівів, що справді „добро українського ремісництва — це дорібок української нації!"

Гарний, невеличкий, але сильний мішаний хор „Зорі", відспівав „Многая літа" свому голові та „Зоряньский Гимн". Безпосередньо після того започатковано цикль відчитів, що будуть відбуватись там що-неділі вполудне. Відтак хор відспівав ще дві пісні та національним гимном закінчено це свято. Між присутніми гістьми був м. ін.: голова Організації українців м. Львова пос. д-р С. Біляк, інж. М. Теордило, д-р Станецький, проф. К. Чехович, інж. Вінцковський, представники преси і ін.

Італійці зачали наступ на Макалє.

ІТАЛІЙЦІ ЗДОБУЛИ ГАУССІЄН.

АСМАРА, 4. 11. ПАТ. Спеціяльний кореспондент ПАТ-а на еритрейському фронті повідомляє, що Гауссієн, яке лежить в половині шляху між Адігратом і Макалє зайняв італійський корпус тубильчих військ. Ген. де Боно особисто приглядався до рухів військ. Італійські війська, що посуваються на південь, мусять поборювати великі теренові труднощі, але не зустрічають ніякого опору абісинців, що відступають без боротьби. Абісинські війська зосереджуються далі.

ІТАЛІЙСЬКИЙ НАСТУП НА МАКАЛЄ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Відновлений учора наступ на Макалє зачався перед сходом сонця в год. 2-ій. На переді йшли відділи аскарисів, потім танків, кольони правильних військ і відділи „чорних сорочок". Розвідчі лети італійських літаків не ствердили ніде більших абісинських частин. Запримітили тільки декілька гнізд скорострілів і кілька протилетунських гармат. Міністр Чіяно, що брав участь у розвідних летах, твердить, що з цілою рішучістю неможливо ствердити присутність абісинських військ, бо вночі переносяться з місця на місце, а день ховаються використовуючи нерівности скалистого терену й гірські провали. Тому, що італійці оперують більшою скількістю танків, не можна рахуватися з поважнішим спротивом.

Рас Гугса йде разом з італійськими військами. Вістку, що він є їх провідником здементували. Підготова до теперішнього наступу тревала 3 тижні. На терен воєнних ділань перевезено 10 тис. тон засобів прохарчування і муніції. В тій цілі уруховили 3.500 вантажних авт.

АДДІС-АБЕБА, 4. 11. ПАТ. Італійська кіннота посувається на південь від гори Мусса Алі. Вона намагається мабуть зайняти залізничу лінію. Незабаром мають до неї прилучитись змоторизовані війська. На південному фронті спокійно. Дощ, що падав кілька днів зовсім унеможливив діяльність танків і панцирних авт.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТРУДНОЩІ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Корпус армії ген. Сантінія, що вирушив з Едагагамус у присутности маршала де Боно, пройшов до Ендамо Серо, не зважаючи на теренові труднощі. За військами їхали вантажні авта з харчами. Італійські кольони не зутрінули ніякого опору. Здогадуються, що абісинські війська зосереджуються на південь від Макалє.

ЛІВЕ АБІСИНСЬКЕ КРИЛО СИЛЬНЕ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Деджасмач Аелю, що командує абісинськими військами у провінції Волькаїт, що є лівим крилом армії Гайле Селяссіє, повідомив негуса, що йому не треба підмоги. Деджасмач Аелю повідомляє, що його війська кілька разів перейшли ріку Сегіт і ввійшли до Еритреї. Армія має доволі харчів, що вистануть до нових жнив у грудні. На цьому фронті в найближчій майбутності не буде абісинського протинаступу, бо більшу частину військ пересунено в напрямі на Макалє.

Замах на китайського прем'єра

ЗОРГАНІЗУВАЛА КОМУНІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ.

НАНКІН, 4. 11. ПАТ. Слідство у справі замаху на китайського премієра виявило низку сенсаційних подробиць, про махінації третього інтернаціоналу. Викрили широко розгалужену організацію, що мала на меті вбити маршала Чан-Кай-Шека. Тому, що окруження маршала пильно стерегло й тому, що не було відповідної нагоди своїх намірів не можна було перевести, вибрали за другу жертву премієра Ванг-Чінг-Веі.

Згадана організація мала широко розгалужені звязки в колах куомінтангу й у всіх майже міністерствах. При розбудові тієї організації незвичайно діяльна була одинока добре відома в Нанкіні китайська журналістка, що давніше студіювала в Москві. Вона вдавала гарячу прихильницю куомінтангу та здобула довіря багатьох визначних людей. Її чоловік працював у централі куомінтангу. Підчас переведеної домашньої ревізії найшли в них багато листів з Москви.

Після I. Українського Педагогічного Зїзду.

Львів, 4. листопада

Коли хочу коротко поділитись враженнями з Педагогічного Зїзду, то відчуваю, що найсильніше є в душі почуття жалю, що вже скінчився цей Зїзд. Так трудно освоїтися з цією думкою, бо лишилося враження, що Зїзд щойно розвинув свою працю, яка йшла повною парою. Думаю, що бодай два дні могла би продовжуватись дискусія над проблемами, що їх порушували в рефератах.

Не знаю, що було би краще: чи те, щоб опустити деякі реферати з тим, щоб було більше часу для дискусії, чи так, як було багато рефератів та безліч затронутих проблем, зате дискусія обмежена до крайности — пять хвилин для зголошених до слова над двома чи трьома дуже важними та досить обширними рефератами. Може учасники Зїзду доспівають собі самі на самоті те, що викликали в них реферати. Цей брак дискусії над рефератами, а також те, що деяких рефератів не могли вислухати всі учасники Зїзду (працювали одночасно чотири комісії), здається робить просто необхідністю надрукувати праці Зїзду. Але де знайти на це матеріяльні засоби?

Коли від тієї більше зовнішньо-організаційної сторони Зїзду перейду до характеристики внутрішнього його змісту, то одну його рису, найважнішу, хочу підкреслити. Педагогічний Зїзд мав переважно теоретично-академічний характер. Хто знае, чи не занадто був він відірваний від дійсности та життя? Один лише прегарний формою та змістом реферат посла В. Кузьмовича нагадував нам про нашу дійсність, хоч і він підходив до тієї дійсности як вдумчивий педагог-патріот, а не як політик. Застановляюсь над тим, чому так сталось. І бачу, що склалось на це кілька причин. Головна з них — це те, що Зїзд був подуманий суб специє етернітатіс: він хотів обговорити проблему українського національного виховання начеб поза часом і простором, у можливім відірванні від потреб сучасної хвилини, так якби ми були господарями на всій своїй землі. Друга причина — це своєрідна політична дійсність, серед якої ми живемо, при цьому як зовнішньо-обєктивна, польсько-державна, так і наша, внутрішньо-субєктивна. Одна і друга не сприяє тому, щоб проблеми нашого шкільництва можна було розглядати під кутом політичної злободневности.

Очевидно, що багато уваги присвячено і педагогічним питанням та потребам рідношкільного навчання. Найменше згадували про болячки нашого державного шкільництва; зрештою, вони всім надто добре знані.

Отже яскраво політичних моментів на Зїзді майже не було. До різнородних проблем підходив Зїзд виключно з суто-педагогічного погляду. Але нема на світі нічого, що не мало би рівночасно і політичного характеру. Тому й ті резолюції, що їх ухвалив Зїзд, мають всеж таки політичний зміст, або можуть бути підставою для висновків і постулятів політичного характеру.

Змістом своїх рефератів, рівнем дискусії, яка живішою була в комісіях, та числом учасників і їх зацікавленням порушеними проблемами — Педагогічний Зїзд справді робив величезне враження.

С. Хруцький.

Женевські наради і політична кріза у Франції.

Женева, 31. жовтня 1935.

Своє сучасне завдання бачить Союз Народів у можливо скоршім закінченні італійсько-абісинської війни. Виконання цього завдання залежить від нього, розуміється, лише почасти.

Вчора мав я нагоду розмовляти з одним італійським політиком, поінформованим добре як дотично намірів італійського уряду, так і дотично сучасного політичного становища Італії в Европі. Я зясував йому, чому українцям, як ворогам Москви, залежить на можливо скоршім закінченні африканської війни та запитав його жартовливо, коли ця війна скінчиться. І я дістав зовсім поважну відповідь, що війна скінчиться правдоподібно ще в цьому році.

В дальшій розмові почув я, що італійці незвичайно обурені сучасною акцією Москви проти Італії, якої італійці московському урядові не забудуть, а також дуже огірчені тим, що англійський уряд у Женеві фактично співпрацює з представником Москви проти Італії. Мені не випадало нагадати цьому італійському політикові, що до сучасного співробітництва Москви з Союзом Народів проти Італії причинилась сама Італія, голосуючи за принятгям московського уряду до Союзу Народів. Але можна думати, що в Римі вже зрозуміли помилковість дотеперішньої італійської тактики супроти Москви.

Чи сучасна війна в Африці може справді скінчитися в цім році, ніхто, розуміється сказати не може, бо це залежить від надто багатьох чинників. В інтересі Італії є твердити, що війна скінчиться скоро, щоб, коли вже неударемнити санкцій, то принаймні відсунути та злагіднити їх. Але не підлягає сумнівам, що неприятливі міжнародні відносини, в яких розпочалась африканська війна, спонукують у деякій мірі Італію обмежитись частинними досягненнями в Африці.

Офіціяльні наради Союзу Народів розпочинаються властиво за кілька днів, по повороті представників Великобританії до Женеви. Останні пропозиції Італії дотично Абісинії, які зрештою мало чим ріжняться від попередніх, уважають у Льондоні невистарчальними для утворення потрібної основи до переговорів. Отже дальші наради в Женеві будуть присвячені питанням санкцій. Одностайність Союзу Народів у цій справі обмежується властиво самою засадою; поза тим починаються ріжниці в поглядах. Вчора вечором оголосив так званий Координаційний Комітет, що за забороною довозу зброю до Італії висловилось 39 держав, за фінансові заходи — 21 держав, за заборону італійського довозу — 11 держав, за заборону довозу деяких товарів до Італії — 11 держав, за організацію обопільної допомоги висловилось 6 держав. Але ці держави — це Південно-Африканська Унія, Ґватемаля, Ліберія, Люксембурґ, Нова Зеляндія і СССР. Ніякого політичного звязку між цими державами нема; що спільного має наприклад СССР з Новою Зеляндією після того, як англійці викорінили там остаточно людоїдство? Варто уваги те, що СССР не бракує ні в одній з комбінацій держав, готових до того чи іншого роду санкцій. Але це властиво й найслабша їх сторона, бо нема справді ніодної санкції, приготованої проти Італії, якої не заслуговував би десятикратно СССР за поневолення Московщиною інших націй та за акцію московського уряду поза межами СССР. Оскільки участь СССР у санкціях збільшує їх фактичну чинність, питання досить сумнівне; але нема сумніву, що участь московського уряду в санкціях проти Італії позбавляє їх всякого морального значіння; а саме морального впливу їх легковажити не можна.

Ще більшою небезпекою для сучасної примирної акції Союзу Народів є недавні політичні події у Франції, які загрожують упадком уряду Ляваля. Маю тут на увазі сконцентрований наступ соціялістично-большевицького фронту на патріотичні французькі організації та рішення недавнього конгресу соціялістично-радикальної партії. Героями цього конгресу були Еріо та Даладіє. Одноголосний вибір Еріо на президента партії є в деякій мірі доказом того, що він пішов на найдальші уступки комуністичному крилові своєї партії, яке цілком підпало під впливи московських аґентів у Франції. Дуже характеристичне для Еріо, що він виступив на конгресі в найбезоглядніший спосіб проти уряду, в якім він сам бере участь. Конгрес звернувся до уряду з найрішучішою вимогою розвязати національні чи — по термінольоґії радикалів-соціялістів — фашистівські організації Боєвого Хреста та інші, знаючи дуже добре, що Ляваль цієї вимоги виконати не може, не перетворивши уряд з „національного“, себто такого, що тримається на противенствах між національними та большевицькими організаціями, в уряд „народнього“ фронту, себто в уряд, кермований паном Літвіновим та московським амбасадором у Парижі.

Колиж Ляваль вимоги партії Еріо не виконає, то найближча сесія французького парляменту буде й кінцем сучасного французького уряду. Противитися соціялістично-большевицькому фронтові „леґальним“ шляхом, шляхом розвязання парляменту та поєднання з патріотичними організаціями, Ляваль мабуть не зможе. Він дуже розумний і зручний політик, але не диктатор. До того ж французькі національні організації не мають властиво ані спільного проводу, ані навіть спільної програми, особливо в зовнішній політиці. Всі вони ворожі Москві, але частина їх ворожа і Німеччині. Отже небезпека, що уряд переберуть партії „народнього“ фронту, та що прийде до розвязання національних партій Франції, дуже поважна.

А прихід до влади соціялістично-большевицького бльоку у Франції мав би найфатальніші наслідки для сучасної акції Союзу Народів у справі африканської війни. Акція ця тепер тримається співробітництвом між Анґлією та Францією. Поки Франція має принаймні формально національний уряд, анґльо-французька акція в справі африканської війни може знаходити деяке зрозуміння і у великих держав, що не входять до Союзу Народів. Але з хвилиною приходу до влади у Франції уряду „народнього“ фронту, залежного від Москви, вся женевська акція прибирає дуже прикрий вигляд акції спрямованої на шкоду фашизму та на користь московської акції в Европі і в цілім світі. Варто пригадати, що найсильнішим арґументом Японії на користь окупації Манджу-Ко, арґументом, слушність якого мусіли признати і найзапекліші вороги Японії, був японський поклик на те, що Манджурії загрожує московська окупація.

Абісинії московська окупація загрожує вправді не більше, ніж панування большевизму кожній державі в Европі, але коли перемога московсько-большевицьких елементів у Франції надасть перевагу большевицьким елементам і в анґльо-французькій акції у Женеві, то зовсім добре може статися, що американські та японські симпатії, якими користується тепер Анґлія, пересунуться на бік Італії. Які наслідки малоб це для Анґлії, уявити собі дуже легко.

Запобігти цій небезпеці Анґлія може тільки означивши виразно своє становище і супроти СССР і супроти Франції, загроженої большевизмом. А це причиниться не лиш до полагодження африканського конфлікту, а й до впорядкування відносин у самій Европі, особливо на її Сході.

М. Данько.

З нашої кооперації.

ЯК УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ ПРАЦЮЄ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ.

Подаємо нижче кілька даних зі статистики наших кооператив, членів РСУК. Ці дані виказують наглядно ту матеріяльну допомогу, що її приносить українська кооперація нашому селові у збірнім висліді своєї праці. Усі цифри відносяться до 1933 р.

В 1933 році було при кооперативах РСУК 120 фондів допомоги на випадок загибелі худоби. Вони виплатили своїм членам, які оплачували реґулярно вкладки, кругло 20 тисяч золотих титулом підмог за упавші штуки. Це на наші відносини поважні цифри.

Молочарська кооперація охопила вже своєю організацією 1.400 громад, в яких є або молочарні або відбірні сметанки. В 1933 році виплатили нашому селові за молоко кругло 5 міліонів зол.

Скуп яєць через кооперацію — це другий шлях, яким через кооперацію допливає гріш до села. В 1933 році дістало наше селянство тою дорогою 4 міліони зол. Відомо, що 1934-тий і 1935-тий рік принесли в цій ділянці кооперативного збуту величезний поступ.

880 кооператив скуповували в 1933 році від своїх членів збіжа і виплатили за нього своїм членам кругло 1 міліон зол.

Кооперативи для загального закупу і збуту стараються прийти в допомогу своїм членам також закупном ріжних господарських машин. І так при кооперативах-членах РСУК було в 1933 році для спільного вжитку членів 307 сівалок, 133 плугів, 120 ланцюхових борін, 20 моторових молотарок, 13 кератових, 132 ручних, 190 трієрів, 95 млинків, понад 380 сонд, 50 культиваторів та ріжне дрібніше приладдя.

Наше громадянство береться жваво закладати нові виробничі кооперативи. Це помітно головно в останніх часах. Але вже в 1933 році було у нас 10 кооп. цеголень, 8 дахівкарень, 6 пекарень, 4 олійні, 2 млини, 7 мясарень, 8 шевських майстерень і понад 20 інших промислових заведень.

Попри те все українська кооперація є громадським чинником ще і в тому напрямку, що кожного року призначує досить поважні суми на ріжні гуманітарно-освітні цілі. В 1933 році зложили кооперативи на такі цілі зі своїх біляксових надвишок кругло 90 тисяч зол. Коли зважити тяжке положення, в якім находяться наші кооперативи через зменшені обороти, то це сума поважна.

СКІЛЬКИ КООПЕРАТИВ ОБЄДНУЄ ТЕПЕР Р. С. У. К.?

На початку 1934 року РСУК обєднував 3194 кооперативи. У часі року принято в члени 237 кооператив, але одночасно через зміну кооперативного закону відійшло 490 кооператив. Тому з початком 1935 р. РСУК обєднував тільки 2941 кооператив. По нинішній день число членів РСУК зросло на 3007 кооператив. Найбільший приріст виказують сільські кооперативи для загального закупу і збуту (33), райфайзенки (28) і районові молочарні (6).

НОВА КООПЕРАТИВНА КРАМНИЦЯ

Дня 22 жовтня ц. р. відкрила кооператива „Базар“ у Львові крамницю ґалянтерійних товарів, яка міститься при вул. Руській 3. (ріг Бляхарської). Кооператива має на складі: біля мужеське і жіноче, ковнірці, краватки, панчохи, скарпитки, рукавиці, шалики і т. п. Кооператива навязала безпосередні торговельні звязки з кращими фабриками і гуртівнями ґалянтерійних товарів, призначених для міського населення. Одначе в міру опанування цієї покищо нової в нас ділянки торговлі, кооператива має намір наладнувати власне виробництво ґалянтерійних товарів, щоб дати працю нашим людям.

ЗБІРНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ КООПЕРАТИВ.

Союз Рільничих і Зарібково-Господарських Кооператив у Варшаві заключив недавно умову з одним з краєвих обезпеченевих товариств у справі збірного обезпечення всіх своїх членів-кооператив від крадіжи та влому. Чи не вдалосяб зробити щось таке і в нас?

ПРИНЯТТЯ КООПЕРАТИВ У ЧЛЕНИ Р.С.У.К.

Рішенням Дирекції РСУК дня 14. і 21. жовтня ц. р. принято в члени РСУК такі нові кооперативи: 1) „Госп. спож. С-ка „Сільський Господар“ у Тяглові (пов. Рава Руська), 2) „Збіжа“, коош. з обм. відд. для заг. зак. і збуту, Біла—Лісок (пов. Чортків)

В. Л.

Над чим радила мін'стер'яльна комісія у Львові.

Як ми вже вчора повідомляли, до Львова приїхала в суботу 2. листопада ц. р. міністеріяльна комісія, зложена з представників міністерства: скарбу, торговлі і промислу, рільництва, суспільної опіки, залізниць та внутрішніх справ, щоби в зустрічі з господарським самоврядуванням пізнати господарські потреби рільництва, промислу і ремесла всіх трьох воєвідств.

Представники палат: рільничої, ремісничої і промислово-торговельної зійшлися в суботу в год. 8-ій рано у палаті промислово-торговельній і тут реферували всі важніші справи з цих ділянок. Комісія бажала запізнатися зі справою внутрішнього торговельного обороту, закордонного експорту, з умовинами комунікації, зі справами податковими, соціяльними, самоврядними, з дотеперішнім вислідом піддвигнення хліборобства та з особливими постулятами східно-галицьких воєвідств з ділянок: рільничої, ремісничої і торговельно-промислової.

На пленарнім засіданні та на комісіях виголошено чимало коротких рефератів та переведено живу дискусію, яка протягнулася також до слідуючого дня. Поміж рефератами заслуговує на особливе підкреслення реферат радника торговельно-промислової палати дир. Ц. С. *Юліяна Шепаровича* про внутрішній оборот рільничих продуктів (безрід, худоби, молока, яєць та збіжжя). Референт навів дуже точно розбіжність цін, які дістав продуцент за ці свої продукти і які платить за них споживач та виявив причини цеї надто високої розбіжности. Цікаво, що обидві палати, себто торговельно-промислова і рільнича погодилися у цій, такій важній і складній, справі на цього самого референта і ці самі справи. Крім того з українських радних виголосив один реферат в імени Рільничої Палати радн. *Мирон Луцький*, (адміністраційно-самоврядні справи), на комісіях радн. Рільничої Палати *Іван Шепарович* (комунікаційні справи) і представник РСУК сен. *Остап Луцький* (експорт яєць і мяса та органїзація домашнього промислу).

В неділю виїхала комісія на село, де м. ін. оглянула першу кооперативну пекарню у *Вислобоках* і інші кооперативи в *Ременові*, в селах львівського повіту.

В неділю вечором міністеріяльна комісія відїхала до Кракова.

Першолистопадові свята.

СВЯТО СОКІЛЬСЬКОЇ РОДИНИ.

В неділю 3. листопада відсвяткувало українське сокільство у Львові роковини першолистопадового зриву. Свято відбулось у руханковій салі Т-ва, участь у ньому взяли соколи з усіх львівських гнізд. Салю прикрасили святочно килимами і рушниками. Під тризубом поміщено портрет от. С. Горука, замаєний дубовим листям.

Сокільським гимном, що його відспівав сокільський хор, започатковано програму. Потім голова Сокола-Батька **інж. М. Хроновят** виголосив промову, в кій зясував вагу 1-листопадового зриву та підкреслив переміну української психіки, що її спричинив першолистопадовий переворот. Наприкінці своєї промови голова С.-Б. відчитав список соколів, що згинули в боротьбі за українську державність. Їх память сокільство вшанувало однохвилинною мовчанкою на „позір". Промова інж. М. Хроновята, виголошена з великим ораторським хистом та дуже дбайливо опрацьована, зробила велике вражіння на всіх учасників свята.

Зчерги сокільський хор під управою **проф. Білостоцького** співав стрілецькі і патріотичні пісні. Зворушлива була деклямація маленької **Ференцевичівної**, що виголосила прегарну поезійку „Ніч з 31. X. на 1. XI. 1918". Гітарове тріо виступило з настроєвими піснями. Ця точка була мабуть і придумана на те, щоб учасники свята могли поринути думками в це світле недавнє наше минуле. Могутнє вражіння зробила деклямація поезійки О. Бабія „Три поезії", яку виконала по мистецьки п. **Ярослава Демцюхівна**. На закінчення І. частини виголосив п. **Заклинський** реферат про історичну ґенезу першого листопада, навязуючи до трьох періодів української державности.

Друга частина програми зачалася збірною мельодекламацією соколів у супроводі ґітар про невідомого стрільця, що згинув в обороні волі батьківщини. Точка була виведена дуже дбайливо і з талантом, тому зробила теж глибоке вражіння. Останньою точкою були спомини учасників великого зриву: **д-ра Гнатевича**, колишнього підкомандного от. Горука, п. **Заклинського** про переворот та **інж. М. Хроновята** про те, як стрільці повелися по смерти от. Воєвідки. Спомини учасників визвольних змагань приковували увагу соколів, що слухали їх із затаєним віддихом.

Свято закінчилось нац. гимном, що його на „позір" відспівали всі учасники свята. Програма тревала від год. 5. до 8. Присутніх яких 200 соколів і багато запрошених гостей. Свято зробило могутнє враження на сокільську сімю і гостей. Було воно імпозантною манифестацією почувань сокільства. Цим святом соколи доказали, що твердження теперішнього голови С.-Б.: „Не скількість, але якість" — правильне. У „Соколі" працює гурт людей, яких праця дає помітні висліди.

Ч.

ДЕНЬ 1. ЛИСТОПАДА В БОРИСЛАВІ.

День 1. листопада святкував Борислав, як щороку, дуже торжественно. Дня 31. жовтня вечором відправив о. парох **Ліщинський** у товаристві всього місцевого духовенства панахиду за наших героїв і виголосив принагідну проповідь. Серед церкви була гарна могила, народ численно явився в церкві. Співав хор „Бор. Бояна". По панахиді відбулася в „Народнім Домі" академія при участи місцевої інтелігенції і робітництва. — Дня 1. листопада відправив **о. Ліщинський**, о. кат. **Майба** й о. сотр. **Шуляка** соборну Службу Божу у намірені українського народу. Многоліттєвім для Митрополита, наших епископів і парляментарних представників закінчилось це святочне богослуження.

Японія не цікавиться Лігою Націй.

ТОКІО, 4. 11. ПАТ. З японських офіційних кол повідомляють, що японський уряд зовсім не є заінтересований у реорганізації Ліги Націй уважаючи, що це справа суто европейська.

Битва війська з бандитами.

МЕКСИК, 4. 11. ПАТ. Федеральні війська у стейті Халіско звели бій з ґрупою бандитів, яких було 150. Акцію військ підтримували літаки. Це вже друга битва, що її звели війська з тою самою ґрупою бандитів. Ватажок банди втік. Згинуло 25 бандитів.

Вибух на покладі большевицького пароплава.

МОСКВА, 4. 11. ПАТ. Залога пароплава „Совнарком", що на його покладі прийшло до вибуху нафти, мала 5 осіб. 4 матроси згинули на місці підчас вибуху, пятого врятували й перевезли в поважному стані до шпиталю, де він незабаром помер.

Стрілянина на совітсько-манджурському кордоні.

МОСКВА, 4. 11. ПАТ. Аґенція Тасс повідомляє: Згідно з вістками, що наспіли з Хабаровська 26. минн. міс. на совітську територію вдерлося 6 озброєних корейців, що походять з Манджурії. Ця ґрупа зустрінулась біля стації Полтавка з відділом совітської прикордонної сторожі. Бандити ставили опір кордонній сторожі, що хотіла їх придержати і зачали стріляти. У висліді стрілянини двох корейців убили, двох ранили. Двох інших утікло та зустрінули інший відділ прикордонної сторожі і знову зачали стріляти. Відстрілюючись, сторожа одного важко ранила, другий утік. На місці події найшли дуже багато контрреволюційних брошур, 2 бравнінґи, 2 маузери, ключі до розкручування рейок та прилад до витягання гаків, якими рейки прикріплені до підкладів. Це все свідчило про те, що бандити хотіли ушкодити залізничу лінію між Ґродеково і Владивостоком. Це підозріння потвердили зізнання ранених і придержаних бандитів, які стверджують, що ватагу зорґанізував один манджурський військовий орган і вислав її на совітську територію, щоб вона ушкодила залізничу лінію та спричинила катастрофу поїзду. Цей самий манджурський орган зорґанізував другу ватагу з 7 чи 8 людей, що мала вдійти на совітську територію в 5—6 днів після повороту першої.

У Греції привернули монархію.

95 відс. голосуючих заявилось за монархією. — Король Юрій II. вертається до Греції.

АТЕНИ, 4. 11. ПАТ. Атенська агенція повідомляє, що висліди плебісциту стверджують майже одноэгідність грецького народу щодо привернення монархії. Кондиліс заявив представникам преси, що успішні висліди плебісциту перейшли тут найсміливіші сподівання.

Хоч обчислювання голосів іще не скінчене, нема сумніву, що за приверненням монархії виявилось 95 відсотків голосуючих. Вулиці Атен і інших міст були ілюміновані вже ввечорі, доми прибрано прапорами.

Король Юрій довідався про вислід плебісциту в Льондоні, де перебуває досі. З Англії виїде він мабуть за 15 днів і вернеться до Греції.

В листопаді памятайте про інвалідів Української Галицької Армії!

ЩО БУДЕ В ПЕРШИХ УРЯДОВИХ ДЕКРЕТАХ.

Після оконечного ухвалення сенатом закону про повновласти проекти перших декретів предложать економічному комітетові, опісля раді міністрів.

Здогадуються, що в першій групі декретів, які міститимуть заповіджені урядом податкові тягарі та засоби, необхідні для рівноваги державного буджету й самоврядних буджетів, буде також декрет про знижку комірного.

Комуністи підготовляють третю партію.

НЮ ЙОРК, 10-го жовтня. (Вл. кор.) Недавно відбулося комуністичне віче в Медисон Сквер Ґарден, де вміщується 20.000 людей. Але ледви половина місць була занята. На вічу промовляв секретар американської комуністичної партії, Ира Бравдер, що був у Москві на семому конгресі комуністичного інтернаціоналу. Він склав звіт із своєї поїздки, а потім перейшов до практичної політики. Свої арґументи зосередив Бравдер на потребу обєднання соціялістів із комуністами, щоби створити в Америці партію праці. В дальших виводах виказав навіть демократичну еволюцію, бо сказав, що така третя партія, хоч би й дісталася до влади, не зможе перевести соціялістичних засад, але зате зможе оборонити демократичні засади і недопустити до фашизму.

Українка — визначна болгарська діячка.

ЛІДІЯ ШИШМАНОВА.

Цими днями Лідія Шишманова, родом українка, видатна жінка в Болгарії, скінчила 70 років свого богатого і корисного життя. Старша донька Михайла Драгоманова і вдова видатного болгарського вченого і політика проф. Івана Шишманова — пані Лідія Шишманова є живим і міцним звязком двох братерських славянських народів. Батька Лідії Шишманової, Михайла Драгоманова, знаємо всі; мати Людміла була з роду Кучинських, теж із Гадяча з Полтавщини. Це було щасливе подружжя.

Коли Лідії було 5 років, Михайло Драгоманів з родиною виїхав у наукову подорож по Европі і вже тоді мала Лідія побачила Німеччину, Італію, Швайцарію, Францію.

„Найяскравіше памятаю я з раннього дитинства, коли поїзд на станції Торні рушив і бачу, що батько залишився на пероні. Мене охопив жах, що вже ніколи, ніколи не побачу свого тата, якого я так гаряче любила", — відповіла мені пані Шишманова на моє питання: „Яке Ваше найяскравіше враження з дитинства?"

За три роки свого життя в цей час в Европі мала Лідія навчилася чотирьох европейських мов. Під впливом культурного життя своїх батьків вже тоді проявила великі здібности. Перші книжки, які на неї зробили враження, були українські казки, які вона чула навіть тоді, коли не вміла читати, від свого тата й мами; а тут в Европі діставала вона німецькі казки братів Ґрім, які читала в оригіналі.

Мати Лідії, високо інтеліґентна і талановита, прегарно співала й грала на фортепіяні, передала свій мистецький хист Лідії. Батько гуманіст, поступовець, сам виховував своїх дітей на ідеях гуманізму і народолюбства. Михайло Драгоманов повернувшися в Київ, як політичний діяч українець, не довго жив на своїй Батьківщині і мусів був покинути знову Київ і вже на завжди. Він з родиною поселився в Женеві і тут вів далі свою культурну і політичну працю.

Лідія закінчила ґімназію і вступила на історико-фільольоґічний факультет в Женеві, який закінчила з успіхом. „Я дуже любила історію і фільософію. Та захоплювалась літературою, і найбільший вплив на мене мали проф. фільософії Гурт і проф. літератури Едвард Род — повістяр", — пише пані Шишманова. Ще в ґімназії вчиться Лідія співу у пані Сіллен, учениці знаменитого професора Штокгаузена, а фортепіяну у професора Рутгарта. Коли Лідії було 15 років, вона вже співала цілі партії з опер, бо мала високе сопрано прегарного тембру. Та не захопилась молода Лідія артистичною карієрою.

В 1889. році зустрінула молода красуня Лідія на своєму життєвому шляху, вірного, талановитого болгарина Івана Шишманова, учня Михайла Драгоманова. „Мій чоловік дуже любив мого батька. Розумів його бажання і ідеї, а мій батько теж любив мого чоловіка і мій чоловік був, може, більший син мого батька, ніж ми його діти, бо вони добре між собою розумілися" — пише наша землячка.

Лідія Шишманова зі своїм чоловіком переїхала в Софію. Вона стає вірною помічницею в науковій праці свого талановитого чоловіка, а їх дім стає культурним і мистецьким осередком.

В їх домі засновано перше „Музичне болгарське товариство, в якому пані Шишманова була заст. голови. Там засновано і перше „Болг. товариство для плекання мистецтва". Сама бере активну участь у концертах, виступає з успіхом в Славянській Беседі, в Військовому Клюбі, на ріжних благодійних концертах і нераз виступала при царському дворі.

Здійснилися теж її мрії стати письменницею-журналісткою. Ще під впливом свого батька будучи дівчиною, надрукувала вона в Парижі книжку „Болгарські релігійні леґенди", а під впливом свого нареченого переклала болгарські казки на французьку мову. У Софії вже в рр. 1895—97 стає постійною співробітницею часопису „Болгарія" і потім постійно працює в багатьох болгарських часописах.

Співпрацювала пані Шишманова і в українських часописах і журналах: „Україна", „Рада", „Діло", „Нова Україна" та інш.

Шишманова, володіючи французькою мовою, зробила велику пропаґанду болгарській літературі і дала переклади творів: Івана Вазова, Немирова, Каменова, Шишманова, Райнова та ін.

Смерть її чоловіка дуже тяжко вплинула на Шишманову і потрясла її нервово, але спас її від одчаю заповіт, в якому чоловік прохав її впорядкувати його твори.

Під редакцією видатного болгарського вченого проф. Арнаудова вже вийшло декілька томів творів Шишманова. Пані Шишманова зі своєю секретаркою, жінкою молодого українського вченого, професора Шелудька, працює над упорядкуванням щоденника Івана Шишманова. Це цінний політичний документ болгарсько-українських взаємин, бо, здебільшого, щоденник вівся під час, коли проф. Шишманов був послом від Болгарії в Києві, за самостійної української держави.

Має пані Шишманова багато матеріялів і щоденник свого батька Михайла Драгоманова, що його теж упорядковує для видання.

Ці два щоденники мають велику вагу для обох братерських народів, але може ще більше для українського, ніж для болгарського. Варт, щоб обидва ці щоденники побачили світ і в українській мові.

Пані Шишманова крім своєї літературної праці завсіди брала і бере участь і в громадському житті: вона була заст. голови болгарського відділу міжнародньої ліґи миру й свободи і брала участь в міжнародніх конґресах.

На моє запитання, як дивиться вона на обєднання славянського жіноцтва, дістала я таку відповідь: „Всяке обєднання мені симпатичне, але під однією умовиною: щоб жінки того обєднання принесли інші методи та думки, ніж їх чоловіки. А коли жінки в обєднаннях, в які входять народи, що насилують у своїх межах „меншости", і коли ці жінки захищають методи своїх держав, то таке обєднання для мене *не має ніякої вартости*".

Пані Шишманова хоч і стала болгаркою по чоловікові, хоч і виховала свого сина на щирого болгарина, видатного державника-дипльомата, хоч і любить болгарський нарід, проте не забуває за свою батьківщину Україну і болів серцем за неї...

„Чи побачимо ми з Вами, дорога пані, нашу рідну неньку Україну, цілком незалежну... як ми того бажаємо", зі сльозами на очах промовила пані Шишманова при першій нашій зустрічі.

Марія Омельченкова.

Політика і музика.

Саксаганський перед мікрофоном стації Комінтерну.

В неділю 3. п. м., починаючи від год. 18.20, можна було почути передачу московською радіостацією Комінтерну концерту „заслуженого артиста республіки", старенького Саксаганського. Ця радіостація доволі часто дає українські концерти, очевидно, з метою пропаґанди. Саме для пропаґанди — використовуючи те, що концертів слухають у Совісах радо, зате втікають від несамовитих пропаґандивних балачок — виголосив перед концертом нібито якийсь український робітник довгу промову, в якій представив „блага" для України від совітської влади на нуту „дякую тобі, товаришу Сталіне, за щасливе життя".

Чого там не було, в оцій промові! Була згадка (з гордістю) про колишні селянські рухи на Україні, про Шевченка, що його зродив закріпощений народ, про крайсер „Патьомкин", матроза Матюшенка, тощо, аж до прогнання усіх інтервентів у часі революції. „Без перемоги сов. влади — говорив бесідник — булоб положення таке, **яке є на Західній Україні.** Вся Україна булаб німецько-польською кольонією". Самостійність Винниченків (?!), Лівицьких та інших — це прикритий фальш. Під лозунґом самостійности продають вони Україну кому лиш охота її купувати. Це продажні люди, які викликують, мовляв, гидоту в кожного українця своєю „спекуляцією на паршивій самостійности"...

До справжнього розквіту дійшла Україна під большевицькою владою, осягаючи нібито небувалий рівень національно-культурного будівництва і промислового та господарського розвою.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 63

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Похопна участь і жертвенна праця українського жіноцтва на всіх ділянках народнього життя не потребують окремої витрати слів. Українське жіноцтво — це гордощі українського народу. Та у війні запал і жертвенність жінок для народу випередили їх мирову працю. Не інші були українські жінки в ґміндівському таборі, хоч у яких скрутних обставинах доводилося їм там жити.

Подібна, хоч менша в розмірах і менше вдатна була маніфестація в дні цісарських уродин — 18. серпня 1915. року. Її оборудував теж окремо для тієї цілі вибраний комітет. На це свято зложилися: богослуження для шкільної дітвори й окреме для народу при співучасті таборового хору. Військо ясувало. Після пополудневого походу на майдановій естраді відбувся концерт, який під орудою Івана Ворончака випав ще краще, ніж Шевченківський. Були приявні члени таборової управи і всіх таборових установ та всі представники ґміндівських урядів. Не могли концерту нахвалитися. Ввечір був увесь табор ясраво освітлений і на всю довжину гомонів від співів. На це свято не мав комітет від управи ніякої матеріяльної допомоги; все робив власним заходом і коштом. Тому і прибутку мав усього 350 корон. З того 150 корон пішло на австрійський Червоний Хрест, 150 — на німецький та 50 корон — на спеціяльне бажання барона Чапки — на отоманський червоний півмісяць...

З інших свят, що мали за мету утримати і скріпити в таборі патріотичні настрої, слід відмітити посвячення в осередку табору памяткового хреста в честь архикн. Франца Фердинанда, далі свято з 23. червня 1915. р. з приводу відбиття Львова, з 28. серпня 1915 з приводу добуття Берестя Литовського, з 3. червня 1915. р. з приводу відбиття Перемишля.

8. грудня 1915. р. уладжено цілу низку відчитів у таборі і народній концерт у традиційний день „Просвіти". Працю взяв на себе таборовий учительський збір.

Кожного року в дні 13. грудня, як у дні імянин уладжувано богослуження в честь Митрополита Андрея Шептицького. В 1915. р. на окремому вічі вирішено вислати до Митрополита привітну телеграму до Курська, зміст якої 10.000-ний нарід одобрив на вічу оплесками.

Заходами „Жіночого Кружка" відправлено 30. червня 1916. р. поминальне богослуження за Івана Франка, що помер тоді, при чому влаштували популярні відчити про його літературну і суспільну діяльність.

З великою маніфестацією, в якій перед вело жіноцтво, був звязаний відхід перших добровольців з табору до Українських Січових Стрільців 25. березня 1916. року. Їх проводила з великими, вибуховими проявами патріотизму маса виселенців аж на залізничий двірець, хоч формально було це дозволене тільки для свояків. Усі стрілецькі маніфестації і свята, головно поминальні богослуження за поляглих стрільців, що їх правили правильно щорoку у великодні понеділки, приймав нарід із захопленням і глибоко релігійною пошаною. Початок цих зворушливих поминань — можна сміло сказати — сягає ґміндівських часів.

(Далі буде.)

Копичинецького повіту, відкриє в найближчих днях окружну електрівню в Янові в силі понад 100 коней і напруженні 15.000 вольт.

— **Хліборобські продукти для війська.** В цьому господарському році військо має закупити 643 тисяч тон жита, 76 тисяч тон вівса і 3 тисячі тон пшениці. Закупи розложено на час від вересня до лютого з тим, що найбільше закупів припаде на місяць листопад. Одночасно військо буде купувати бараболю, крупи, ярину і мясо.

— **Хто виграв?** В мин. суботу при тягненні **долярівок** впали слідуючі виграні: 12.000 дол. на ч. 1127174, 3.000 дол. на ч. 133339 171320, 1.000 дол. на ч. 1457509 168267 1221637 1190982 1223478 210176 524206, 500 дол. на ч. 1436722 33239 65360 89606 1188325 525197 804803 106662 164331 1133760, 100 дол. на ч. 684296 1033856 991412 840296 428021 113074 332632 1174375 33683 1088939 477160 104424 701200 958558 1078813 1291808 8273 931472 824028 549486 842211 1485434 828952 181687 126806 390818 808299 1046712 665643 1582885 170286 4530 290475 1134492 1194906 1423914 680655 1216291 1180099 1302371 1124340 711823 546567 449531 433216 120473 1186636. — Того самого дня відбулося тягнення 3-прц. **будівельної позички** серії 1-ої. Премія 250.000 зол. впала на ч. 487742 премія 50.000 зол. на ч. 461356, 10.000 зол. на ч. 229111 384338 432401 528484 532217 636867 670058 906609 958520 967865, 1.000 зол. на ч. 5094 21200 38637 49052 57848 70543 86961 87687 102275 105137 157846 163447 174314 176260 189812 193324 206052 213218 214492 218894 221739 248082 262608 262958 263898 274369 275129 284865 294890 307013 320284 325818 235424 329182 329355 352791 356789 358844 377381 381247 404351 417317 418145 421419 434934 495156 498227 498446 509599 524407 526556 532232 533507 535818 537774 547774 540415 549517 549801 565373 571252 574454 571167 581601 589439 618693 635803 639744 643092 658518 669072 675681 681727 716567 745464 745464 747588 750919 752736 769488 703440 793990 796439 800191 806996 833100 845480 847614 862021 876968 887848 902346 913428 922440 928440 928700 935561 947331 947959 965861 970421 987802.

— **Нові мости і дороги.** В найближчому часі буде посвячення третього мосту на ріці Гнізні на території міста Теребовлі. Одночасно віддадуть до публичного вжитку нововибудовану дорогу, що лучить Теребовлю з Могильницею. Дорога довга на 10 км.

— **Зловживання при матурі.** Варшавська шкільна влада викрила зловживання при здаванні іспитів зрілости на провінції. Стверджено, що в часі іспитів на провінції матуристи підставляли інші особи, ознайомлені з науковим матеріялом, і тим чином діставали свідоцтва зрілости. У звязку з тим всі польські шкільні кураторії одержали від міністерства освіти наказ на будуче стверджувати тотожність кандидатів, що приступають до матури. Екстерністи мають предложити особисті виказки з фотографіями.

— **Вкинули петарду до божниці.** На вул. Шайнохи ч. 6 у Львові вкинув хтось крізь вікно петарду до божниці. Вибух ушкодив двері та стіну. Вилетіли теж шиби в сусідніх двох вікнах. Жертв у людях не було, бо божниця була зачинена.

— **Львівська хроніка.** У військовому шпиталі помер підпоручник Ст. Ковальський, який зачадився в свому приватному мешканні. — У брамі дому при вул. Якова Германа ч. 4 найшли підкинену около 5-місячну дівчинку.

— **Зі страху перед коморником покінчила самогубством.** В Александрові Куявському підрізала собі горло а потім повісилася Пелагія Малкова, власничка трьох домів. Нездужала на нервовий розстрій, спричинений страхом перед секвестраторами. Колись багата Малкова жила тепер у біді та вже кілька разів накладала на себе руку.

— **Ранений поліцай вбив убивника.** У Хлопичах, пов. Ярослав, скривався пошукуваний поліцією вбивник Франц Юзьвяк. Коли поліцай хотів арештувати Юзьвяка, він напав на поліцая та зранив його ножем у руку, опісля вдарив іще чимсь у голову. Коли приголомшений поліцай опритомнів пустився за втікаючим Юзьвяком. Колиж Юзьвяк не зупинився, поліцай вбив його. Раненого поліцая відвезли до шпиталю.

— **Поїзд наїхав на авто.** У Старому Тщебіні пов. люблінецького (Шлеськ) поїзд наїхав на вантажне авто, яке знищив зовсім. Чотири особи згинули на місці, чотири були ранені.

— **З Польщі.** Союз реставраторів у Варшаві рішив з огляду на загострення чехословацького режіму супроти поляків припинити зовсім консумцію пільзненського пива. — У Варшаві застрілився адвокат з Ломжі, В. Гренбарт, якому адвокатська палата відобрала на один рік право вести канцелярію за вчинок, суперечний з гідністю адвоката. — На передмісті Замлині в Радомі 12-літній хлопець Маріян Сікорський знайшов артилерійську гранату, яка вибухла йому в руках і розірвала груди. У шпиталі хлопцеві ампутували руки, після чого він умер.

— **Краєва хроніка.** В Бережанах застрайкувало 40 робітників, занятих при будові міських водопроводів, домагаючись підвишки платень. — В потоці Вишня в громаді Модрич пов. Дрогобич знайшли тіло Павла Кулика з Кіцця з простріленою головою. — У Золотому Потоці Павло Михаляк застрілив з причини нещасного кохання 18-літню семінаристку Софію Крижанівську. — У Коломиї при каналізаційних роботах попали на Церковній вулиці на старий цвинтар. — У Горохові біля Сянока злодії напали на хату І. Грицева та забрали касієку і 200 зол.

— **Волить бути жебраком ніж учителем.** У Варшаві придержали жебрака, при якому знайшли готівку 60 зол. і щадничу книжочку на 3.600 зол. Він зізнав, що був колись учителем, але покинув цей фах, бо жебранина більше оплачує.

— **Харків має галерію образів.** У Харкові закінчили будувати 4-поверховий будинок для галерії образів. Влада передала туди 70.000 творів мистецтва, головно сконфіскованих у приватних осіб.

— **10.000 фр. за образливу рекляму.** Француженка Рене Жув, що у 1931 р. дістала нагороду найбільшої париської красуні відкрила собі робітню дамських суконь. Цього літа була вона над морем у славному Довіль і там зробили їй знимку, яка появилась у ріжних журналах мод. „Мадмуазель Парі“ (як називають преміовані париські красуні) була дуже вдоволена такою рекламою. Та за якийсь час її фотографію передрукував один легкий журнал до тексту одного ще лекшого оповідання. Тоді панна Жув подала редакцію перед суд і дістала 10.000 фр. відшкодування за нарушену честь.

— **Щось для вломників.** Одна з англійських сталевих фабрик зробила для одного париського банку панцирну касу, яку вважають за найміцнішу з дотеперішніх. Двері мають 90 цм., а отвір на ключик майже непримітний для людського ока.

— **Старий Ню Йорк щезає.** У Ню Йорку йде жвава праця, щоб старі дільниці заступити новими. Один із найстарших готелів Бревурт, вибудуваний іще в 1854 р. зруйнують, щоб поставити там хмародер. Колись у ньому мешкали найславніші гості, як напр. уельський князь, що став пізніше Едвардом VII. Підприємці мають намір зробити з нього і тепер найбільше вибагливий осередок аристократії.

— **Грабункове вбивство в потязі.** В Ціріху арештували перед кількома днями 23-літнього мадярського студента Карла Штрасера, що 29. вересня ц. р. в потязі Букарешт—Париж на території Каринтії ограбив румунку Фаркасану і викинув крізь вікно. Її знайшли неживу з розбитою головою і поломаними руками. Як відомо, під замітом цього злочину арештовано спершу румунського студента Траяна Теодореску, що їхав тим самим потягом, але після чотирьох тижнів припадок викрив іншого винуватця. Ціріхська поліція довідалася, що одна пані, в якої мешкав студент Карло Штрасер, дістала від нього дороге футро. Переведена ревізія ствердила, що це футро було власністю вбитої Фаркасану. Крім того у Штрасера знайшли перстень, що теж був власністю тої румунки. Дальше доходження викрило, що Штрасер здепонував був у залізничій гардеробі в Ціріху малу валізу, в якій находилися інші дорогоцінности вбитої Фаркасану. Притиснений до стіни Штрасер признався до злочину. Каже, що коло півночі пані Фаркасану, з якою він їхав в одному переділі, відчинила вікно, бо було їй за горячо. Опісля станула ногами на своє сидження і почала руками поратися в валізці на полиці. Нараз прийшло йому на думку ограбити свою товаришку подорожі. Він ударив її кулаком у груди, так що вона впала навзнак просто у відчинене вікно і вилетіла з вагону. Тоді поїхав дальше спокійно аж до Ціріху і тут забрав річи румунки зі собою. Одначе факт, що при ньому знайшли золоту бранзолету з годинником, яку румунка мала на руці, свідчить, що його оповідання незгідне з правдою. Він правдоподібно запаморочив її якимсь наркотиком, ограбив і викинув крізь вікно. Згідно з зізнаннями чоловіка вбитої Фаркасану вона мала при собі готівку 12.000 франків і чек на 2.000 франків. Все те забрав Штрасер. Стверджено також, що Штрасер на протязі жовтня виїздив двічі з Ціріха в напрямі Відня. Не виключене, що він полював у потягах на нові жертви задля грабунку. Показалося, що Штрасер є сином пенсіонованого банкового урядовця в Будапешті, де скінчив реальну гімназію з відзначенням. Тому що його не приняли на політехніку в Будапешті, батько вислав його до Ціріху, де він скінчив два семестри і спершу здавав іспити. Опісля занехав науку, подорожував по Італії, їздив часто до Відня і вічно натягав батька на гроші. У звязку з убивством пані Фаркасану арештовано теж якусь Белю Вайс.

✠

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за

Д-ра ВОЛОДИМИРА ОХРИМОВИЧА

відбудеться в роковини смерти дня 6. XI. 1935. в год. 8 рано в Успенській церкві при вул. Руській

— **Управильнення ваги тіла дієтою.** В нюйорському інституті Прата, де цвите мистецтво поруч практичного знання, вчиться 200 студенток домашнього мистецтва і господарства. Перед роком їм поставлено питання, чи можна управильнити вагу тіла при допомозі дієти. Зпоміж них 44 мали 2—18 фунтів ваги забагато, а 35 з них мали 2—25 фунтів замало. Від вересня до кінця грудня вони робили досліди з дієтою. Зпоміж 44 вдалося 38 студенткам зредукувати вагу до нормальної, а 11 зпоміж 35 студенток підвищити вагу до нормальної. Опісля держалися приписаної дієти і ще дальше йшла поправа в обох ґрупах, аж поки не переконалися, що не треба ніяких штучних засобів до редукування ваги тіла, а досить управильнити харчі. Забагато ваги мають звичайно ті, що харчують більше ніж три рази денно. Крім цього треба вистерігатися їсти тяжкі страви, а вдоволятися овочами й городиною.

— **Ріжні вістки.** У Гаазі радить чергова сесія міжнародного трибуналу. — В індійському місті Дусамалпурґа дійшло до кривавих сутичок між гіндусами і мусулманами. — Антирелігійна боротьба в Мексику в останні часи загострилась; у 12 стейтах заборонені всякі богослуження і в більшости стейтах священики позбавлені громадянських прав. — Англ. королівська пара приняла княжну Генрієту, доньку жінки екс-кайзера Вільгельма. — У Берліні заборонили продавати останні числа льондонського „Морнінг Посту“. — Литовський уряд рішив брати із вязнів гроші за їх утримання. — В англ. місті Ісіборн суд засудив Ґаррі Вільсона на 2 місяці примусових робіт за те, що знущався над собакою. — Дім, де уродився франц. маршал Фош, у місті Тарді, переміняють на музей. — Бельгійська королівська рідня купила той клаптик землі, де згинула у катастрофі королева Астрид, щоб там вибудувати каплицю і памятник. — У музею малого франц. міста Макон найшли образ, який знавці приписують Рембрандтові. — Відома фільмова артистка Поля Неґрі приїхавши у Париж, занедужала.

ДИВОГЛЯДИ.

ЕЛЄКТРИЧНІ СОРОЧКИ.

Інжинір Бертольдсен з Осльо зробив винахід і дістав на нього патент: як гріти сорочки. Тканина сорочки зроблена так, що на неї йде ніжна сіточка з ізольованих дротів, щоб їх можна було огрівати. У черевиці находиться маленька динамомашина; коли людина ходить, тоді машина вислідком руху постачає відповідну енергію. Дроти сорочки нагріваються найвище до 35 ступнів так що вона не може загорітись.

ЩО ПОТРЕБУЄ ФІЛЬМОВА АРТИСТКА.

У Голівуді померла фільмова артистка не світової слави Ґльорія Мотон. Залишила вона 213 суконь, 180 капелюхів, 180 черевиків і 7.200 пар шовкових панчіх. Кілько разів денно зміняла вона панчохи, досі ще не встановили.

ВЯЗНИЦЯ БЕЗ ВІЛЬНИХ МІСЦЬ.

У нюйорському стейті окрузі Бурсон люди засуджені на вязницю мусять чекати черги, щоб туди дістатись. Вязниця має місце на 25 осіб і всі келії заняті. Закон не дозволяє поміщувати в одній келії більше вязнів, ніж є на них місце. Цими днями зголосилось туди 4-ох, що мають відсидіти кару від 6 місяців до року. Їм казали прийти за кілька тижнів аж буде вільне місце. За той час можуть вони пробувати щастя, чи не здовлять їх на нових злодійствах та обманствах.

З кіна.

Кіно „Атлянтік": „Любощі".

Відома песа Шніцлера доповнена у фільмі всіми тими сценами, на які нема місця в театрі. Каварня з музикою, баль, вечірні проходи по Відні, поезія переулків і темних сходів у старих домах, проба співу в театрі, прогулька санками за місто в зимовий день, поєдинок у лісі — все це зміняє песу таким багатством подробиць, що ледве пригадуємо собі її в оригіналі. Велику ваґу поклали тут на життя австрійських офіцирів у службі і приватно; є і жанрові сценки, що принесять із собою своєрідний запах давнього Відня. Роман молодого поручника з бароновою, який у Шніцлеровій песі має тільки місце епізоду, тут розмальований ширше. Ольга Чехова в ролі баронової як завсіди дискретна, дуже інтеліґентна; Шнайдер мала прегарні моменти. Сцену, в якій нещаслива дівчина довідується про смерть свого вибранного можна вважати зразком класичної поваги та гармонії, де все повне нюансів. Одна з найсумніших пес про веселе життя офіцирів.

Дописи.

КАМІНЕЧЧИНА.

Кооперативне свято в Браташах. Вслід за Вировом Стрептовом кооператива „Рільник" у Браташах відсвяткувала дня 20. жовтня ц. р. „День Кооперації" святом, яке почалося в год. 10-ій рано богослуженням у місцевій церкві в Сільці Беньковім. Службу Божу відправив о. Глодзінський, парох Руди Сілецької, і виголосив проповідь, у якій підчеркнув значіння кооперативи в селі. По богослуженні відправлено панахиду за померших членів кооперативи. В год. 12-ій перейшов похід з церкви селом під домівку кооперативи, де віправлено молебен та уладжено святочну академію. Академію відкрив о. Пелех, місцевий парох, привитанням учасників свята. Відтак слідували: реферат про значіння кооперації д-ра Стефановича як відпоручника кооп. „Буг" у Камінці Струм. та привіти від кооператив Камінеччини і Філії „Союзу Українок" у Камінці Струм., що їх виголосили п. В. Середа від кооператив і п. Стефанія Середова від жіноцтва. Дальшу програму свята виповнили хорові продукції і деклямації. Хором проводив місцевий дяк-диригент п. Ділусь. Незвичайно гарне враження зробила присутність на святі пань зі Союзу Українок у Камінці Стр., які не пожалували труду, щоб разом з жінками селянками те свято єдности відсвяткувати. Відспіванням національного гимну закінчено академію і тоді присутні кооператори перейшли до читальні „Просвіти" на спільний обід, уладжений місцевими жінками з добровільних датків. При обіді на заклик о. Пелеха вписалося до кооперативи 18 нових членів. Свято закінчено виставою „Пан інспектор", яку відіграв місцевий аматорський гурток. Прощав кооператорів люстр. Василь Середа і ще раз звернув увагу на потребу приєднювання до кооперативи нових членів, бо від цього залежить дальша доля одної з перших кооператив Камінеччини. **В. С.**

БУЧАЧЧИНА.

Лугові свята в бучацькому повіті. Дуже гарне свято 10-ліття оснування Лугової Організації уладив у неділю 22. м. м. Коропець-Перевіз. На свято прибув ще „Луг" з Косирина, бучацького повіту і „Луги" з Олеші, Одаїв і Долини, товмацького повіту. Рано була Служба Божа, що її відправив о. Галабурда, який виголосив дуже гарну проповідь. Він вказав на значіння Лугової Організації, її світлі дні, часи застою і теперішню відбудову. По богослуженні відбувся похід через містечко Коропець на площу вправ у Коропці-Перевіз, де свято розпочалося в год. 1.45 відспіванням лугового гимну. Після того голова „Пов. Лугу" в Бучачі дир. Вівнич… відкрив свято промовою, в якій підніс виховне значіння Лугової Організації для загалу та вказав на те, що та організація має стати здисциплінованою, свідомою і готовою до самопосвяти силою українського народу. Потім відбулися лугові вправи. До вправ станули 168 луговиків і 57 луговичок. Вправи луговиків площатами та вільні вправи пішли бездоганно. Найбільше вдоволення викликали вправи рухові до пісні „Боже Великий, Творче Всесильний". Свято закінчилось дефілядою, яку відібрав голова „Пов. Лугу" разом з головами тих „Лугів", які прибули на свято. Публики було до 2000. Свято залишило незатерте враження. — Тої самої неділі (22. м. м.) відбулося таке саме свято в Задарові. У цьому святі крім місцевого „Лугу" взяли участь „Каменярі" з Ляцького і гурток молоді при читальні „Просвіти" в Баранові. Свято почалося в год. 2. попол. промовою делегата „Пов. Лугу" в Бучачі мгра Біжака, який привитав учасників свята та представив розвій Лугової Організації і її значіння для українського народу. По промові делегат відібрав звіт від голови місцевого „Лугу", після чого орхестра відіграла луговий гимн. Дальше відбулися вправи луговиків та луговичок. Гурток молоді при читальні „Просвіти" в Баранові вивів національні танці, а „Каменярі" з Ляцького ставили вежі. По святі відбулась дефіляда, яку відібрав мгр Біжак та голови товариств, які брали участь у святі. На закінчення відбулась забава з танцями.

ЛУЦЬК.

Посвячення Кооперативного Дому у Воротневі. Дня 27. X. ц. р. відбулося посвячення будинку Районової Молочарні і споживчої кооперативи „Добрий Сівач" у Воротневі коло Луцька на Волині. Службу Божу відслужили і домівку посвятили священики о. Воронюк з Підлубець та о. Ваґатович з Воротнева при співучасти діякона з Романова о. Федорчука та хорів з Романова і Звірова. По скінченні церковної відправи всі учасники свята в числі коло 1.500 осіб зібралися на гарно огородженім подвір'ю новозбудованого будинку. З трибуни привитав учасників свята справник Рай. Молочарні п. Сергій Наїдко та розповів коротенько історію дороги-праці від початку оснування кооперативи до закінчення тої будови. Відтак були привіти. Перший привіт від Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові відчитав п. С. Наїдко, сказавши передтим, що матір'ю кооператив у Воротневі є РСУК. Привіт від РСУК. прийняли присутні гучними оплесками, а воротнівська орхестра відіграла український нац. гимн. Відтак п. Кухарчук прочитав привіти від Маслосоюзу і Центробанку у Львові, від теперішнього Ревізійного Союзу виголосив привіт ревізор п. Душинський, від Філії „Сільського Господаря" в Луцьку — голова Т-ва п. Клос Роман, від Народньої Торговлі — начальник Відділу в Луцьку п. Мацюк, від Інстр.-Коопер. Відділу в Луцьку п. Ф. Кузик, від ґміни війт п. Оліва, від староства д-р Мончинський. Відтак склали привіти представники Районових Молочарень Лаврова, Княгининка, Уґлдець, Жидичина, спож. кооператив Ківерець, Звірова, Гаражджи, кружка „С. Г." Воротнева і багато інших. По привітах був концерт хорів з Романова, Звірова, Воротнева й орхестри з Воротнева. По концерті замкнув п. С. Наїдко це небуденне свято та подякував усім присутнім, що так численно явилися, не зважаючи на невідповідну погоду. Розходились учасники свята з прекрасним враженням — з покріпленою вірою в краще завтра, з любовю й охотою до дальшої праці на народній ниві, розходились одні до своїх хат, а гості з міста і сусідних сіл на перекуску, що її уладила Управа Р. Молочарні в кімнатах школи у Воротневі. В тих кімнатах відбулися теж танці для молоді. Свято це уладили воротнівці дуже гарно, в чому помогли їм сусідні хори з Романова і Звірова. Особливе признання о. Ваґатовичеві і його дружині з Воротнева, які перебрали ролю господарів обіду та цим дали доказ співпраці нашого волинського священика з народом. Честь воротнівцям! **Учасник.**

Спорт.

ОСІННІЙ СОКІЛЬСЬКИЙ ГУРТКОВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

У неділю 3. ц. м. відбувся щорічний сокільський гуртковий біг навпростець з пл. Сокола-Батька. Вперше стрічаємо сільські гнізда на старті. Це великий крок вперед і сокільська спортова секція повинна бути вповні вдоволена, що їй першій удалося це зорганізувати.

Вислідн бігу такі:

Побратими — 2500 м.: 1) **Сокіл-Батько I.** (Підлісецький Лев, Тиховський I. і II. та Билень М.) **в часі 8 хв. і 31 сек.** 2) **Сокіл-Ременів** (Проців Василь, Довганик Теодор, Медвідь Іван, Караван Степан) **в часі 8 хв. 37 сек.,** 3) **Сокіл Хоросно Старе** (Деревацький Теодор, Угрин Олекса, Потурай Степан, Дзьоба Теодор) в часі 8 хв. 59 сек., 4) **Сокіл III — 9,01,** 5) **Сокіл V — 9,04,** 6) **Сокіл IV — 9,23,** 7) **С.-Б. II — 9,30,** 8) **С.-Б. III — 10,10.** Усі біг скінчили.

Посестри й учасниці — 1100 м.: Посестри: 1) **Сокіл-Батько — 4,38,** 2) **Сокіл IV — 4,39.** Учасниці: 1) **С.-Б. II. — 4,44,** 2) **С.-Б. I. — 4,47.**

Учасники — 1500 м.: Сокіл-Батько в часі 5,32.

На старті забракло, хоч була гарна погода, дружин жіночих та учасників інших гнізд Львова, також побратимів із Клепарова. За мало дружин інших гнізд Львова (де С. III, IV і Клепарів?). Мало!

Усіх змагунів було 52. Слід зазначити, що боротьба сільських гнізд із львівськими була гаряча і вислід львовяни рішили тільки в останній хвилині, тому, що ременівці перед фінішом попадали на землю через різкий скрут траси. Це вистало до перемоги Львова. Грішне мементо! Організація дуже справна в руках: пп. інж. Яр. Благітки, проф. Е. Жарського та Степана Тихоліза.

Дзя.

ЮВИЛЕЙ У. С. Т. „ДОВБУШ" У ЧЕРНІВЦЯХ.

У. С. Т. „Довбуш" у Чернівцях, що в цьому сезоні осягнув кілька замітних перемог, м. ін. у мин. неділю з Вікторією 3:2, святкує в листопаді ц. р. свій ювилей з приводу 15-ліття існування. Ювилейне свято має відбутися 24. ц. м. в Чернівцях.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ПАРИЖ. Репрезентація париських клюбів перемогла тім Рапід-Адміра 6:5 (2:2).

БЕРЛІН. Берлін — Осльо 2:0. Видців 20.000. Судця Рутковський з Кракова.

ЦЮРІХ. Швайцарія — Норвеґія 2:0. Видців 30.000.

ПАРИЖ. На отворення гакікового сезону репрезентація Парижа перемогла гакікову репрезентацію Льондону 7:3 (2:2, 2:1, 3:0). Видців 18.000.

Радіокутик.

МУЗИКА З ГРАМОФОНОВИХ КРУЖКІВ.

Ґрамофонові кружки займають — як відомо — доволі поважну позицію у щоденних радіопрограмах всіх радіостацій світу. Концерти з кружків, непересічні артистичним рівнем, здобули собі щире признання слухачів. Але серед численних радіослухачів ще й досі покутують необосновані упередження до таких видицій.

Частина слухачів уважає напр. кружки не повним мистецьким рівноважником тієї чи иншої „живої" музичної видиції, за другорядний артикул, який має виповнювати так зв. програмові прогалини. Буває, що радіослухач, почувши голос спікера, який заповідає напр. низку оперових арій у виконанні Кепури, робить кисле міну, бо волів, щоб перед мікрофоном стояла жива людина.

В цьому наставленні є деяка слушність. Радіо — це інструмент, що дає змогу контакту з живою людиною. Але гляньмо на це питання без упереджень обєктивно. Немає сумніву, що справді добрий кружок може досконало відтворити і музичний твір і гру віртуоза. Цей факт виходить із самої техніки награвати кружки. Скількиж дбайливости та скрупулятности вкладають у те, щоб награти якийсь видатний твір? Скількиж тут проб? Яка селекція виконавців, орхестр та диригентів? Не диво, що у висліді маємо першорядну артистичну продукцію.

Ґрамофонові кружки в радіо мають ще й інший додатній бік. При їх допомозі пізнаємо музичну творчість ріжних народів в найбільш зближеній до ідеалу інтерпретації. Чиж може одна й та сама орхестра під диригентурою того самого диригента, може й досконалого, створити однаково першорядні креації італійської, еспанської, німецької чи російської музики? Якщо на це питання відповідаємо негативно, то тільки з огляду на психольогічні подробиці, як темперамент, вражливість і той несхопний „дух народу", який робить напр. польків найкращими виконавцями Шопена. Тому радіотрансмісії з ріжних великих музичних осередків світу, як Міляно, Мюнхен, Зальцбург, Бейрут і т. п. мають величезне музичне значіння. Подібну до цих трансмісій ролю виконують першорядні якістю кружки.

Беручи під увагу значіння кружків як засобів, що в великій мірі збільшують наше музичне знання, треба ствердити, що виключити їх з радіопрограм, чого вимагають деякі слухачі, — це значилоб виключити з програм музичні твори в автентичному й першорядному виконанні.

РАДІО ВИКРИВАЄ ПОКЛАДИ МЕТАЛІВ.

Уряд Ґренляндії повідомляє про цікавий факт: передача одної ґренляндської радіостанції викрила поклади металів. Один урядник тієї станції завважив, що звязок її з кораблями, які плинуть в означеному напрямі, виходять слабо, а то й зовсім їх не чути. Урядник догадувався, що радіохвилям мусять перешкоджувати якісь поклади металів, що поглощують їх. На основі цього почалися розшуки й справді відкрито за якийсь час багаті поклади металів, які проаналізовані в Копенгагені, показалися мідяною рудою й ніклом. Ці поклади мають тепер експльоатувати й вони матимуть велике значіння для господарства Данії.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, популярно-науковий місячник „Просвіти". Львів, листопад 1935. Зміст: Богдан Кабарівський: Перший листопад (вірш). — Володимир Дорошенко: Микола Устінович (з нагоди 50-ліття смерти, з портр.). — Слава й людські здібности. — Мирон Заклинський: Автами через Гімалаї (дві мапки і 4 обр.). — Іван Филипчак: Музей „Бойківщина" в Самборі (4 обр.). — Д.: Невідомий край. — Володимир Січинський: Хотин (1 мапка і 2 обр.). — Євген Малик: Чому птахи відлітають — А. Л.: Бібліотека в міському саді. — Юліян Головацький: З таємниць солодкого винограду. — Франц Коковський: Боротьба з відьмою. — І. Костенко: Тринять років від появи першого українського часопису на Наддніпрянщині (2 обр.). — † Агенор Артимович: Суть мови. — І. Мирич: Українське життя на Акерманщині (2 обр.). — С.: Осяги скорости у звірят. — М. Дольницький: Ой, місяцю, місяченьку (1 обр.). — Самчики, що висиджують уночі яєчка. — О. І. Бочковський: Панконтиненталізм. — Китайський обід. — Андрій Ластовецький: Як згинув перший повітреплавець (4 обр.). — Іван Сітницький: Евангелиста Торічеллі. — М. Островерха: Аксум — святе місто (1 обр.). — А. К.: Як бороняться абісинці (несподіванки африканської війни). — Ті, що від нас відійшли (Агенор Артимович, з портр., Микола Василенко). — Додаток: П. Алепський: Подорож патріярха Макара (дані). — Листування Редакції. — Нові журнали та книжки.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, листопад 1935 Р. VIII. Ч. 11. Зміст: На окраю днів. — О. І. Бочковський: М. Грушевський — як соціольог. — М. Третяк: Чи правильно обчислюємо запас товарів по ціні закупна (нетто). — А. Жук: Національний склад і поділ на типи кооператив на території заселеній українцями в Польщі. — О. Степовий: Безпосередня співпраця рільничої кооперації зі споживчою на Мадярщині. — Кооперативна хроніка. — З господарського життя. — Додаток: Василь Нагірний: З моїх спогадів.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український театр „Заграва" — салі „Робітничого Дому".

Перемишль.

5. XI. „Ой Морозе, Морозенку".
6. XI. „Крамарі слави".
7. XI. „Маріюс".
8. XI. „Обітована Земля".
10. XI. „Верблюд вухом голки".

Великий Міський Театр.

Вівторок, 5. XI. год. 8.15 веч. Отворення сезону 35/36, 1. Концерт Львівської Фільгармонії.

Середа, 6. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий".

Четвер, 7. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий".

П'ятниця, 8. XI. год. 8. веч. Аб. 3. ціни найнижчі „Музика на вулиці".

ТеатрРіжнородностей.

Вівторок, 5. XI. год. 8. веч. Аб. 3. „Шістнадцятилітка".
Середа, 6. XI. нечинний.
Четвер 7. XI. нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Тарзанове кохання", „Наші шофери".

АПОЛЬО: „Княжна чардаша".

АТЛЯНТИК: „Любощі" на основі Арт. Шніцлера.

ВАНДА: „Син Кінг-Конґа", „Гарний світ".

ҐРАЖИНА: „Леґіон безбожних" (Вонес Бері).

КАСІНО: „Не відходи від мене" (Єл. Берґнер).

КОПЕРНИК: „Монте Хрісто".

МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве", „Живи та смійся".

МІРАЖ: „Не хочу знати хто ти" (Секе Сакаль).

МУЗА: „Петрусь" (Фр. Ґаль).

ПАКС: „Весняна парада" з Франціскою Ґаль.

ПАЛЯС: „Вередлива Марієта" (Джанета Мекдональд).

ПАН: „Великий грач", „Шукачки золота".

РАЙ: „Дві Йовсі" (Смосарська).

СВІТ: „Помста дикуна" та виступ славної телепатки Іванни Ґріґо.

СОНЦЕ: „Чорний кіт" (Борис Карлов), ревія „Бокс у ревії".

СТИЛЬВЕ: „Малий полковник" (Шерлі Темпль), ревія „На їжака".

ТОН: „Клеопатра" з Кл. Кольбер.

УТІХА: „Тигр Пацифіку" і ревія.

ХИМЕРА: „Пекло" на осн. Дантого та Тижневик із Абісинії.

Закордонне радіо.

Вівторок, 5. листопада 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 14.00 Сп. ресіталь, 15.20 Концерт для дітей, 20.10 Пісні австр. композиторів, 20.55 Ревія пробоєвиків, 22.20 Камер. музика. **Кошиці** (259,1) **17.40 Для Закарпаття (у муз. частині співочий ресіталь Остапчук Науменкової. Прага** (470,2) 18.20 Ост. пробоєвики, 19.10 Концерт військ. орх., 20.25 Пісні в супр. гітари. **Париж** (1648) 17.00 Сучасна форт. музика, 18.30 Симф. музика, 21.45 Вечір п'ясельників. **Білгород** (437,3) 10.00 Концерт, 13.15 Рос. романси, 20.00 Нар. пісні в супр. орх. **Берлін** (356,7) 14.15 Музична мандрівка по світі, 16.00 Твори живучих композиторів, 19.00 Військ. орх., 21.15 Комп. концерт Р. Штравса. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 17.50 Концерт. **Кельн** (455,9) 16.00 Нова музика на клявесин, 17.00 Оп. та розривкова музика, спів. **Мінхен** (405,4) 12.00, 13.15 Концерт, 17.20 Концерт орх., 19.05 Музика, спів. **Будапешт** (549,5) 17.30 Скрипка, 20.00 Нар. пісні. 21.40 Лістова транскрипція опер Белліні. **Міляно** (221,2) 11.35 Концерт, 22.15 Концерт. **Рим** (420,8) 17.00, 19.15 Легка й популярна музика, 20.50 „І гравантієрі" оп. Валента.

Середа, 6. листопада 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 16.50 Сучасна австр. музика, 19.25 „Веселі кумоньки з Віндзору" ком. оп. Ніколяя, 22.30 Популярна музика. **Мор. Острава** (269,5) 18.00 Спів. **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. музика, 20.10 „Ночі" пісні Кренека. **Париж** (1648) 17.00 Танк муз., 18.30 Гендлеві твори, 21.00 Спів, 21.45 „Кольомба" муз. авд. на осн. Меріме. **Білгород** (437,3) 13.15, 20.30 Пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Веселі мельодії, 20.45 Музика. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Попул. музика, 18.00 Перлини нім. пісні — хор, орх., 20.45 Концерт військ. орх. **Кельн** (455,9) 19.00 Нова музика на пар. інстр. **Ляйпціґ** (382,2) 19.10 Соната ф-дур Реґера, 20.45 Велике попурі вальсів (муз., спів) 22.20 З мого життя — квартет е-моль Сметани. **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 17.00 Вес. муз. пополудне (муз., спів). **Будапешт** (549,5) 12.05, 13.30 Циг. і легка музика, 17.30 Хор, 22.00 Симфонія ч. 3. „Ероїка" Бетовена. **Міляно** (221,1) 11.30, 19.15 Музика, 20.50 „Мадам Сан Жан" оп. Джордана. **Рим** (420,8) 17.05 Розр. концерт, 22.15 Концерт нар. пісень.

Львівське радіо.

Вівторок, 5. листопада 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Для мол. дітей: „Як кравчик звіряткам шив новий кожушок", 12.30 Музика орх., 13.25 Хвилина дом. господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Концерт джез. музики, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. казка — гр. пл., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Концерт, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі й малі винаходи, 17.15 Концерт, 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Золтан Кодаль: „Гарі Янош" із гр. пл., 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Спів. ресіталь В. Кілярської (сопр.) в супр. форт., 19.00 Львівська фільгармонія в теперішньому сезоні, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 20.00 Муз. гутірка, 20.10 Симф. концерт; у перерві ок. 20.50 Веч. денник, Із суч. Польщі, 22.30 Міти й казки Шлеська Опольського, 22.48 Літер. хвилини, 23.05 Твори на цитру, ксильофон і гармонію з гр. пл.

Середа, 6. листопада 1935.

6.30 Раннішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шкільний лікар і домашня опіка, 12.30 Концерт сальон. музики, 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальон. квінтету, 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Шубертові пісні в супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 „Тяжка людина", перед мікрофоном, Старий Доктор, 17.20 Концерт, 17.50 Світ сміється — огляд закорд. гумору в опр. Вінавера, 18.00 Камер. концерт у виконанні віденського камер. квартету, 18.30 Про Фр. Смольку, 18.45 Оп. фрагменти з гр. пл., 19.00 Цікаві діти — одинак, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. репортаж, 20.00 Зірки через кальку — муз.-пародистична авд., 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Шопенова творчість (орх., форт.), 21.40 Пост. чвертьгодина 22.05 Легка музика з гр. пл., 23.05 Ревелерси — легкі твори з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

На вчорашній варшавській біржі нотовано такі курси: Бельгія 89.65, 89.88, 89.42, Берлін 213.40, 214.30, 212.40, Голяндія 360.75, 361.65, 359.85, Льондон 26.19, 26.32, 25.06, Ню Йорк чеки 5.31 і три восьмих, 5.34 і три восьмих, 5.28 і три восьмих, Н. Йорк кабель 5.31 і пять восьмих, 5.35 і пять восьмих, 5.28 і пять восьмих. Париж 35.01, 35.10, 34,42, Прага 21.18, 21.03, 21.93, Стокгольм 135.00 135.65, 135.55, Швайцарія 172.72, 173.15 172.29, Італія 43.20, 43.32, 43.08,

Акції Банку Польського 93.05, 94.00, Стараховичі 33.00.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 4-го листопада п. р. кооперативам платив за: льоко Львів,

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·70 зол.	
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.74·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·80	„
1 л. молока	0·15	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	4·30	„

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, молоко і сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. XI. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курячий молодняк 0·90 — 1.30 І. кл.	0·95	зол.
Кури однорічні І. кл.	0.95	„
Качки годовані з ясним опір.	0.75	„
Качки товщеві	0.90	„
Гуси годовані	0.75	„
Гуси товщеві	0.90	„
Пантарки годовані	0.90	„
„ товсті	1.—	„
Індики год.	1.—	„
Індички год.	1.10	„
Індики товсті	1.10	„
Індички товсті	1.20	„

Кури й курята приймає в кожній кількості. Іншу птицю в кількости визначеного приділу для кожного свого поставця. Птиці не годованої, худої не приймає. Приймає нових доставців.

Купує вівсяну питльовану муку, просо й овес.

ОПОВІСТКИ.

З нагоди 25-літнього ювилею зложив Земельний Банк Гіпотечний у Львові 500 зол. на українських інвалідів і 500 зол. на воєнних вдів і сиріт. Підписані Товариства складають отсією дорогою щиру подяку за щедрі жертви та побажання найкращих успіхів у дальшій праці. **Українське Т-во Допомоги Інвалідам; Т-во Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт,** Львів, Потоцького 48. 620

Подяка. Батьківський Кружок при гімназії СС. Василіянок у Львові, вул. Длуґоша ч. 17а відкликався в червні ц. р. до доброго серця Родичів, що мешкають на селі, чи не приняли би безплатно на час ферій найбідніші учениці. На заклик Б. К. зголосилися: Вп. п. Галя Чапельська, Львів, пл. Юра ч. 5., п. Кочержук Лецівка п. Дуба, п. Леонтович Улицко п. Рава Руска, о. Мельник Ляшки Долішні п. Бориничі, о. Чижович Лужок Долішний п. Дригобич. В їх домах знайшли учениці якнайкращу опіку і відпочинок, за що складає Б. Кр. усім Вп. Панству сердечну подяку. 621

Д-р Іван і Мирослава Белеї з Войнилова складають 15 зол. на Рідну Школу замісць квітів на домовину бл. п. Івана Ізицького.

Замісць вінка на домовину дорогому шваґрові Якові Морозові зложили 15 зол. на Рідну Школу — Канціпі.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно Евген Говикович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 63-90

Тепле білля системи проф. д-ра Єгера купують усі безпосередньо у фабриці „ПАВ", Сикстуська 1. 3-4

Піжами теплі в гарних взорах, мужеські й жіночі по 8.90, дитячі від 4.30 поручає відома фабрика білля „ПАВ", Сикстуська 1. 3-4

Зараз до винайму мешкання 2 покої передпокій, кухня з повним комфортом, вул. Строма 2ц (бічна Жовківської коло залізн. двірця Підзамче).

Останні моделі пасмантерії і арт. ґафтів. Пояси — Клямри — Прикраси суконь. Козловська, Академічна 22. І. п. 35/22 4-4

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельтенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 32—

Першорядне виконання тривкої ондуляції 7 зол. тільки у Штіра, Брама Андріолія. 491 12-12

Важне для Пань! Трикотарня Коперника 7. виконує найновіші взорові светери. 590 4-5

Продажа новочасних **тапчанів та їдальних столів.** Виробня Пан'еньська 11. 569 8-16

Вибаглива клієнтеля купує всіляке білля мужеське, жіноче дитяче і постелеве з огляду на знамениті ґатунки солідне виконання і приступні ціни тільки у фабриці „ПАВ", Сикстуська 1. 604 3-4

Бажаєте мати гарний капелюх на осінно-зимовий сезон — вступіть до фірми РУДОЛЬФ НАЙЗЕЛЬТ, ЛЬВІВ, пл. Марійська 8. Прийшов свіжий транспорт наймодніших мужеських капелюхів. 2-36

Адвокат у Коломиї прийме на безплатну практику здібного, що має знання, аплікаита з практикою бодай однорічною. Оферти Адміністрація до „Studjum". 624 1-2

Укр. Промислове Підприємство з широкою клієнтелею, головно Союз Кооператив і „Народня Торговля", шукає спільника для поширення виробництва. Зголошення до „Діла" під „Фабрика" 619 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.